

Posledný Z Posledných

Hromovlad

Kráčam temnotou, sám a opustený.
Každým nádychom kus zo mňa umiera.
Môj tieň je stratený, nevidieť hviezdy.
Všetko prikryl sneh, čas sa zastavil.

V zovretí náruče plaču a úzkosti.
No tichý úžas je stále silnejší.

V krčoch vnímam krásu mrazivej prírody.
Cítim bolesť, dotyk ľadu, chladom, vetrom odetý.

Ostal som sám, posledný z posledných,
na konci cesty, bezcieľných krokov.
S obrazom ľútosti, na ceste za smrťou.
Spomienky na strasti stratených rokov.
Už nedúfam v koniec, v život plný krás.
Vnímam už len slabý tlkot môjho srdca.
Rátajúc kroky, ubiehajúci čas.
Smrť nie je koniec, len ďalšia cesta.

Prichádza koniec, mráz na mňa doľahol.
Chlad krutý ukráda mi teplo z krvi.
To, čo som miloval si ma berie.
Stal som sa obeťou zimnej prírody.

Ostal som sám, posledný z posledných,
na konci cesty, bezcieľných krokov.
S obrazom ľútosti, na ceste za smrťou.
Spomienky na strasti stratených rokov.